

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2Csp/12/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8522201038
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danko Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2023:8522201038.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v súkromnoprávnom spotrebiteľskom spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXX XX D., zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát, Advokátska kancelária so sídlom ul. Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, v konaní o primerané finančné zadostučinenie vo výške 600 eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 320 eur do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti sa žaloba z a m i e t a .

III. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania od žalovaného v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 25.07.2022 žiadal aby súd zaviazal žalovaného uhradiť mu sumu 600 eur titulom primeraného finančného zadostučinenia. Žalobu odôvodnil tým, že v základnom konaní vedenom na Okresnom súde v Starej Ľubovni sp. zn. 8Csp/14/2019 súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere č. 2020986488 z 10.10.2011 v časti 3. Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod 6. V znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto ZoÚ, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodovacou doložkou uvedenou v článku 10., II. Časti Všeobecných obchodných podmienok“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Zdôraznil, že ako spotrebiteľ si uplatňuje primerané finančné zadostučinenie za porušenie jeho spotrebiteľských práv, ktoré bol nútený brániť v základnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má aj funkciu relutárnu, ktorá predstavuje obohatenie spotrebiteľa vo výške priznaného finančného zadostučinenia proti dodávateľovi za to, že spotrebiteľ podstúpil súdne konanie, v ktorom bol ako spotrebiteľ na súde úspešný. Nakoľko je spotrebiteľ, ktorý úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde požaduje finančné zadostučinenie v sume 600 eur za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Žalobca označil a k žalobe pripojil listinné dôkazy – rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 8Csp/14/2019 zo dňa 05.05.2021, Rozsudok Krajského súdu sp. zn. 2CoCsp/31/2021 zo dňa 19.01.2022

Súd doručil žalovanému žalobu spolu s prílohami, uznesením ho v zmysle § 167 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len C.s.p.) vyzval aby sa k návrhu vyjadril, súčasne

ho poučil o jeho procesných právach a povinnostiach. Uvedené listiny boli žalovanému doručené do vlastných rúk dňa 17.08.2022.

Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 18.08.2022 navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, uviedol, že nárok žalobcu neuznáva a jeho konanie považuje za zjavne bezúspešné a šikanózne uplatňovanie práva. Zdôraznil, že v konaní sp. zn. 8Csp/14/2019 nebol žalobca voči žalovanému úspešný, ale bol úspešný voči pôvodnému veriteľovi – Poštovej banke, a.s. ktorú súd zaviazal k vydaniu bezdôvodného obohatenia. Ďalej zastáva názor, že on nie je porušiteľom, nakoľko bezdôvodné obohatenie vzniklo na základe zmluvy o úvere, ktorú koncipoval pôvodný veriteľ a žalovanému bola len postúpená pohľadávka vyplývajúca z predmetnej zmluvy o úvere bez toho, aby žalovaný mohol nejakým spôsobom ovplyvniť jej obsah, podmienky a ustanovenia. Taktiež namietal žalobcom uplatňovanú výšku finančného zadosťučinenia, ktorá nie je dostatočným spôsobom špecifikovaná a relevantne odôvodnená. Uplatnenú výšku považuje žalovaný za neadekvátnu, neprimeranú a jedná sa o účelové konanie zo strany žalobcu, ktorý bol tým, ktorý si neplnil svoje základné záväzkové povinnosti. Opakovane uviedol, že žalobca sa môže domáhať priznania primeraného finančného zadosťučinenia voči pôvodnému veriteľovi.

Žalobca v replike k vyjadreniu žalovaného zo dňa 19.09.2022 na uplatnenom nároku zotrval. Zdôraznil, že žalovaný je pasívne legitimovaný, žalovaný vykonával práva veriteľa z úveru a nezákonne prijímal plnenia, je subjektom, ktorý disponoval pohľadávkou. Je zrejmé, že žalovaný po materiálnej a formálnej stránke je subjektom, ktorý hmotnoprávne disponoval s pohľadávkou zo Zmluvy o úvere č. 2020986488 z 10.10.2011. Pohľadávku od právneho predchodcu prevzal spolu so všetkými právami a povinnosťami, ako postupník vstúpil do práv a povinností zo zmluvného vzťahu a prevzal aj zodpovednosť za porušenie práv a povinností z tohto zmluvného vzťahu. K tvrdeniu žalovaného, že mu nárok na primerané finančné zadosťučinenie nevznikol uviedol, že pre vznik nároku zákon nevyžaduje vznik ani hrozbu ujmy. K tvrdeniu žalovaného o neprimeranosti uplatnenej výšky primeraného finančného zadosťučinenia zdôraznil, že vzhľadom na charakter a stupeň porušenia práv a povinností uplatnená suma 600 eur je adekvátna vzhľadom na postoj a intenzitu porušenia spotrebiteľských noriem pričom poukázal na množstvo súdnych rozhodnutí Krajského súdu Prešov ktorými bola priznaná výška primeraného finančného zadosťučinenia v rozpätí od 488,91 eur až po 3 237,62 eur. Pričom žalobca uviedol, že uplatňovaním jeho legitímneho nároku v súdnom konaní bol narušený nielen jeho bežný život.

Žalovaný v duplike k replike žalobcu zo dňa 18.10.2022 zotrval na dôvodoch pre ktoré nárok žalobcu neuznáva, ktoré uviedol vo vyjadrení k žalobe. Trval na tom, že vo vzťahu k nemu v predchádzajúcom konaní žalobca nebol úspešný, že nesúhlasí s priznaním primeraného finančného zadosťučinenia a už vôbec nie v takej výške ako požaduje žalobca.

Pojednávania vytyčeného na deň 17.01.2023 sa žalobca a žalovaný nezúčastnili. Žalovaný svoju neúčast písomne ospravedlnil, neúčast žalobcu ospravedlnil jeho právny zástupca, preto súd v súlade s § 180 C.s.p. pojednával v ich neprítomnosti.

Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na uplatnenom nároku, ozrejmil, že zdanlivo neprijateľná zmluvná podmienka nezasiahla do majetkovej sféry, či sociálneho a rodinného života žalobcu, avšak potencionálne mohla zasiahnuť, keďže na jej základe boli realizované exekúcie na základe ktorých boli vymožené vysoké sumy. Podotkol, že predmetná neprijateľná zmluvná podmienka už v minulosti bola vyhlásená za neprijateľnú, napriek tomu bola aplikovaná, preto prísnejšie mala byť vyhodnocovaná pri primeranom finančnom zadosťučinení.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

Z obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 8Csp/14/2019 mal súd preukázané že rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 8Csp/14/2019 zo dňa 29.11.2019 prvým výrokom súd vyslovil, že žalovaný v 2/ rade (BENCONT COLLECTION, a.s.) bol zviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 500 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 01.05.2019 do zaplataenia, druhým výrokom bola v prevyšujúcej časti žaloba zamietnutá, tretím a štvrtým výrokom bolo rozhodnuté o trovách konania. Rozsudok nadobudol právoplatnosť v I. výroku dňa 21.12.2019. Uznesením Krajského súdu Prešov sp. zn. 2CoCsp/13/20120 zo dňa 23.9.2020 bol tento rozsudok v II., III. a IV. Výroku zrušený a v rozsahu zrušenia bola vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 8Csp/14/2019 zo dňa 05.05.2021 súd prvým výrokom zaviazal žalovaného v 1. rade (Poštová banka a.s.) zaplatiť žalobcovi sumu 380,55 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 01.05.2019 do zaplataenia, druhým výrokom určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere č. 2020986488 z 10.10.2011, v časti 3. Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod 6. v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto ZoÚ, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodovacou doložkou uvedenou v článku 10., II. Časti Všeobecných obchodných podmienok“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Druhým a tretím výrokom rozhodol o trovách konania. Krajský súd Prešov rozsudkom sp. zn. 2CoCsp/31/2021 zo dňa 19.01.2022 potvrdil predmetný rozsudok.

V konaní mal súd jednoznačne preukázané, že žalobca si v základnom konaní (vedené tunajším súdom pod sp. zn. 8Csp/14/2019) úspešne uplatnil svoje právo ako spotrebiteľa, pričom rozsudkom zo dňa 29.11.2019 mu bolo priznané právo na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaného (BENCONT COLLECTION, a.s.) v sume 500 eur, rozsudkom zo dňa 05.05.2021 mu bolo priznané bezdôvodné obohatenie od pôvodného veriteľa (Poštová banka, a.s.) v sume 380,55 eur a bola určená neprijateľná zmluvná podmienka týkajúca sa rozhodcovskej doložky.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len ZoOS) každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 ZoOS proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktorí nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Podľa § 4 ods. 2 ZoOS predávajúci nesmie a) ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu, b) upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3, c) používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 524 ods. 1 Obč. zák. veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 Obč. zák. s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 215 ods. 1 C.s.p.s. súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

Podľa 217 ods. 1 prvá veta C.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Právne posúdenie vecí:

Predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 600 eur, ktorý opiera o ustanovenie § 3 ods. 5 ZoO. Podľa poslednej vety tohto ustanovenia, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Predpokladmi pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom a zároveň úspešný uplatnený nárok, ktorý vznikol porušením práv spotrebiteľa.

V prvom rade sa súd zaoberal pasívnou legitimáciou žalovaného, ktorou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu – žalovanému ním uplatnené právo (nárok) respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok NS SR sp. Zn. 2Cdo 205/2009). Vecná legitimácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd návrhu vyhovie len vtedy, ak žalobca preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od žalovaného uplatnené v konaní. V opačnom prípade súd návrh zamietne so záverom o nedostatku aktívnej legitimácie (na strane žalobcu) resp. pasívnej legitimácie na strane žalovaného.

Postúpenie pohľadávky (cesia) je všeobecne upravené v § 524 Obč. zák. a spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) vstúpi nový veriteľ (postupník) na základe zmluvy uzatvorenej medzi nimi. Postúpením pohľadávky teda dochádza k zmene v osobe veriteľa tak, že novým veriteľom sa stane postupník a nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a so všetkými právami s ňou spojenými.

V súdnej veci právny predchodca žalovaného - Poštová banka a.s. postúpila na žalovaného pohľadávku z úverovej zmluvy so všetkými právami a povinnosťami z tejto zmluvy vyplývajúcimi, teda aj s nákladmi, škodami, poplatkami, pokutami, ktoré vzniknú v dôsledku alebo v súvislosti s postupovanou pohľadávkou. Vychádzajúc z uvedeného súd má za to, že je daná pasívna legitimácia žalovaného, keďže vstúpil do všetkých práv a povinností pôvodného veriteľa. Z uvedeného dôvodu, je námietka žalovaného o nedostatku jeho pasívnej legitimácie nedôvodná. Je právne irelevantné tvrdenie žalovaného, že on na vydanie bezdôvodného obohatenia nebol zaviazaný, a že on nekoncepoval úverovú zmluvu a so žalobcom neuzatvoril zmluvu ktorej súčasťou bola neprijateľnou zmluvná podmienka. Navyiac nepravdivé je tvrdenie žalovaného, že on na vydanie bezdôvodného obohatenia nebol zaviazaný, keďže rozsudkom zo dňa 29.11.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.12.2019 mu bola uložená povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie v sume 500 eur s príslušným úrokom z omeškania a až následne rozsudkom zo dňa 05.05.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.01.2022, bola uložená aj pôvodnému veriteľovi povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie v sume 380,55 eur s príslušenstvom, predmetným rozsudkom bola určená aj neprijateľná zmluvná podmienka.

Najvyšší súd SR poznamenal, že pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nároku na náhradu škody, vydanie bezdôvodného obohatenia, alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/389/2015 zo dňa 14.09.2016). Úspešné uplatnenie nárokov z porušenia práv spotrebiteľa žalobcom je jednoznačne preukázané v konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 8Csp14/2019.

Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy. V predmetnom spore možno konštatovať, že zo strany žalovaného došlo k takémuto porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré spôsobilo priamu finančnú ujmu spotrebiteľovi v sume 880,55 eur (500 + 380,55 eur). Na odstránenie tohto nepriaznivého stavu musel žalobca absolvovať súdne konanie, v ktorom sa úspešne domohol práva na vrátenie týchto finančných prostriedkov a domohol sa aj určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorú koncipoval žalovaný.

Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu, pričom nie sú stanovené žiadne kritéria pre určovanie jeho výšky. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Treba vychádzať z toho, že primerané finančné zadosťučinenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak ho treba chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd vychádzal z rozhodovacej praxe, najmä nadriadeného odvolacieho súdu, podľa ktorej pri dôvodnosti uplatneného nároku na priznanie finančného zadosťučinenia súd berie do úvahy nielen tú skutočnosť, že neprijateľná zmluvná podmienka je neplatná v zmysle § 53 ods. 5 Obč. zák., je spôsobilá negatívne zasiahnuť do majetkovej sféry spotrebiteľa a potenciálne ohroziť jeho sociálny či rodinný život, ale zohľadňuje aj postoj spotrebiteľa, ktorý sa aj napriek jeho postaveniu slabšej zmluvnej strany vo vzťahu k dodávateľovi rozhodol brániť svoje spotrebiteľské práva a prispel k dosiahnutiu vyššej kvality života, mysliac pritom na to, že aj vďaka žalobcovi vyšlo najavo, že dodávateľ uzatvára formulárové zmluvy o úvere so spotrebiteľmi, v rámci ktorých používa zmluvnú podmienku v totožnom neprijateľnom znení. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia predstavuje doplnkovú ochranu spotrebiteľa, ktorú z explicitného znenia zákona nemožno stotožňovať s úspešne uplatneným právom (rozsudky Krajského súdu Prešov sp. zn. 21Co/114/2018, 20Co/179/2018, 21Co/115/2018) .

Žalobca svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnil svojou úspešnosťou v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok. Žalobca neuviedol, či konanie žalovaného a následné domáhanie sa vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok súdnou cestou viedlo k vzniku aj iných negatívnych dôsledkov v súkromnom a spoločenskom živote. Právny zástupca žalobcu pred súdom uviedol, že negatívne dôsledky sa u žalobcu zdanlivo neprejavili, len potencionálne. Pri neexistencii špecifických kritérií pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia, okrem „primeranosti“, a vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti pri priznaní sumy primeraného finančného zadosťučinenia súd prihliadol najmä na výšku žalovaným získaného bezdôvodného obohatenia a na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky a za primerané okolnostiam považuje primerané finančné zadosťučinenie v celkovej sume 320 eur, ktoré pozostáva zo sumy 220 eur predstavujúce primerané finančné zadosťučinenie za to, že žalovaný sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil (1/4 zo sumy 880,55 eur) a sumu 100 eur predstavujúcej primerané finančné zadosťučinenie za uplatnenie neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmluve o úvere.

Poskytovanie právnej ochrany v dôsledku porušení práv strán sporu má byť vyvážené a nemôže slúžiť neprimeranému finančnému obohacovaniu spotrebiteľa. V dôsledku konania žalovaného žalobca musel chrániť svoje spotrebiteľské práva súdnou cestou s čím súvisí vynakladanie prostriedkov a času na vyhľadanie odbornej pomoci. Navyiac súdne konania sú stresujúcim zážitkom, vyplývajúcim z obáv z výsledku sporu, či možnosti vzniku ďalšej majetkovej ujmy v podobe trov konania protistrane v prípade neúspechu v konaní. Taktiež žalobca nebol jediným spotrebiteľom, ktorý sa domáhal či

už vydania bezdôvodného obohatenia alebo určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok (rozsudky všeobecných súdov) a teda aj žalovaný, ak by dobrovoľne upustil od nedovoleného konania a prejavil voči svojim klientom čestnosť a snahu napraviť protiprávny stav, k súdnym konaniam vedených zo strany spotrebiteľov by vôbec nemuselo dochádzať.

Súd má za to, že priznaná suma 320 eur zodpovedá svojmu účelu, teda poskytne žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Žalobca sa v dôsledku konania žalovaného domáhal ochrany svojich práv prostredníctvom súdneho konania, ktoré určitým spôsobom zasahuje do bežného života spotrebiteľa. S poukazom na uvedené okolnosti súd nepochybuje, že výška priznaného primeraného finančného zadosťučinenia je adekvátna skutočnostiam prejednávaneho prípadu a plní základný účel predmetného inštitútu, ktorým je poskytnutie satisfakcie žalobcovi – spotrebiteľovi a odradenie žalovaného od porušovania práv spotrebiteľa.

Trovy konania

Podľa § 251 C.s.p. trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V súdenom prípade výška plnenia závisí od úvahy súdu. V týchto prípadoch nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, nemožno ho ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné rozlíšiť čo je základné a čo sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté, výška ujmy je potom druhotná a nadväzujúca. Z uvedených dôvodov je potrebné považovať žalobcu za plne procesne úspešného, keďže mal plný úspech čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia, vyplýva z toho je procesného úspechu, závisela výlučne od úvahy súdu.

Vzhľadom na uvedené súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania od žalovaného v plnom rozsahu, t.j. v rozsahu 100%. Výšku trov konania žalobcu určí vyšší súdny úradník tunajšieho súdu samostatným uznesením, pričom pri vyčíslení výšky trov bude vychádzať iba z prisúdenej sumy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.).
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 (§ 360 ods. 1, 2 C.s.p.).

Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 361 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.